

WIARA PRZYMIERZA

Przedmiot studium: Ga 3,11.

Część I: Przegląd

Bez względu na to, co robimy, nasza ludzka natura jest grzeszna i niegodna w porównaniu z czystością Bożej sprawiedliwości. Przyjmując przez przymierze zastępczą śmierć Chrystusa za nas, możemy uzyskać status godnych w oczach Boga. Jakkolwiek Bóg oczyszcza nas, zmienia, kształtuje na swój obraz, musimy zawsze mieć Jezusa jako naszego doskonałego Zastępcę. To jest sedno ewangelii i nasza wielka nadzieja przymierza.

Część II: Komentarz

Zanim nowe przymierze mogło zostać ratyfikowane, musiało nastąpić przelanie krwi. Stąd, jak zostało wyryte i zapowiedziane w archiwum mesjanistycznych prorocत्व, życiodajna krew, która popłynęła na Golgocie, zatwierdziła nowe przymierze.

Refleksje z Golgoty

Potrzebujemy łaski Bożej dla oczyszczenia, wyzwolenia z zarozumiałości oraz uwolnienia od wewnętrznej grzeszności, która, choć wrośnięta w nas, nie musi nad nami dominować. Kto nie pragnie uwolnienia małostkowej zazdrości, zawiści, goryczy i gniewu oraz powodującej poczucie winy złośliwości nierozzerwalnie spojonej z naszą grzeszną naturą? To wszystko i więcej uczyni Bóg dla swego ludu przymierza, jeśli tylko Jego wierni będą się trzymać przymierza i polegać na Bogu i Jego obietnicach.

„Ich położenie jest naprawdę trudne. Nie są w stanie sami oczyścić się z grzechu (Prz 20,9), a żadne uczynki prawa nigdy nie uzdolnią ich do uzyskania statusu usprawiedliwionych przed Bogiem (Rz 3,20; Ga 2,16). Stąd pojednanie - niezbędne, by dokonać dla grzeszników tego, co musi być dokonane - jest dziełem kogoś innego zrealizowanym za nich. Chrystus jest ucieleśnieniem ofiarności aż do śmierci. On jest naszą jedyną drogą powrotu do Boga. Przez Niego mamy przystęp do Ojca (Ef 2,18) przez wiarę (Ef 3,12) w Tego, «którego Bóg ustanowił jako ofiarę przebłagalną przez krew jego, skuteczną przez wiarę» (Rz 3,25)” (Raoul Dederen, „Christ: His Person and Work”, w: *Handbook of Seventh-day Adventist Theology*, Hagerstown 2000, t. 12, s. 174-175).

Wiara Abrahama - część 1

To zdumiewające, że *Stary Testament*, często postrzegany jako ostateczny przykład legalizmu, jest w gruncie rzeczy wyrazem obietnicy przymierza czyli zbawienia przez wiarę. Już w Rdz 15,6 widzimy ten słynny werwet: „Uwierzył Abram Panu, a Pan poczytał mu to za sprawiedliwość”. Oczywiście wówczas Abraham nazywał się jeszcze Abramem. Hebrajska składnia jest jednoznaczna: Abram uwierzył Panu, to znaczy nie tylko w to, że Pan istnieje, ale także Jego obietnicom, nawet tym, które wydawały się niemożliwe do spełnienia, jak ta, iż będzie ojcem wielkiego narodu.

A co z innymi obietnicami Boga, które wydają się niemożliwe do spełnienia? Co z obietnicą, iż grzesznicy mogą zostać uznani za sprawiedliwych a nawet uczynieni sprawiedliwymi w Jego oczach? Czy może być coś bardziej niewyobrażalnego?

Wiara Abrahama - część 2

„Wiara karmi się manną i nie zostawia nic dla robactwa. (...) Waira Abrahama kazała wyruszyć karawanie i stadom z Haranu do Kanaanu. Jego wiara kazała mu mieszkać w namiotach na obcej ziemi i przenosić się z miejsca na miejsce. (...) Jest to praktyczna, czynna, żywa, codzienna wiara. Powiem szeroko i wyraźnie, iż potrzebujemy wiary jak bułka z serem - wiary, która wierzy, że Bóg karmiący ptaki pošle nam nasz powszedni chleb. Wiary (...) która (...) nie błąka się w krainie fikcji” (Charles Spurgeon, „Hearken and Look”, *Spurgeon's Expository Encyclopedia*, t. 1-2, Grand Rapids 1996, s. 43.47-48). (Zob. Iz 51,2).

Poleganie na obietnicach

„Jak Bóstwo mogło tak dużo ryzykować dla ludzkości? Jak Bóg mógł ogłosić pełnię (doskonałość) ludzik, którzy, choć w procesie przemiany, to jednak nie w pełni osiągnęli cel? Jak może On ogłosić, że przyjmuje kogoś, kto z natury jest nie do przyjęcia? Jak Bóg mógł ryzykować swoją cześć, okazując tak niepojętą łaskę? Odpowiedź jest potrójna. Po pierwsze, Bóg czyni to, gdyż przyjmuje jako doskonałość nasze szczere modlitwy i wysiłki w dążeniu ku duchowej dojrzałości. (...) Po drugie, Chrystus jest w stanie podjąć takie działanie, gdyż wiara, którą widzi w nas, nie jest tak naprawdę naszą wiarą, ale Jego wiarą. Widzi w nas Jego wiarę i honoruje ją. Ta wiara jest naszą o tyle, o ile przyjmujemy Jego miłość i łaskę. Jednak jest to Jego wiara, gdyż zbawcza wiara pochodzi od Boga a nie od ludzi. (...) Po trzecie, Bóg działa z taką ufnością, gdyż w ostatecznym rozrachunku Ojciec skupia

uwagę nie na nas, ale na sprawiedliwości Chrystusa, która nas okrywa” (Calvin Rock, *Seeing Christ: Windows in His Saving Grace*, s. 158-159).

Część III: Zastosowanie

Do przemyślenia: Czy jesteś zbawiony? Aby odpowiedzieć na to pytanie, trzeba zrozumieć, czym jest zbawienie. Zbawienie to rzeczownik sugerujący działanie. Pochodzi od czasownika *zbawić*. Jakie działanie oznacza zbawienie?

Różne wyznania różnie postrzegają zbawienie. Baptyści umieszczają zbawienie w przeszłości. Dla nich jest to wydarzenie, które nastąpiło na krzyżu. Tam zostały przebaczone wszystkie grzechy. Ludzie, którzy wierzą w predestynację, umieszczają zbawienie w „Świętej Radzie”, gdzie niektórzy zostali wyznaczeni do zbawienia, a inni na zgubę. Katolicy umieszczają zbawienie w przyszłości, kiedy człowiek umrze wierząc w Jezusa, a potem zostanie oczyszczony w czyśćcu. Wszystkie te poglądy postrzegają zbawienie punktowo, jako dokonane czy mające się dokonać w określonym momencie.

W przeciwieństwie do tego, adwentyści dnia siódmego mają liniową wizję zbawienia. Zbawienie ma przeszłość, teraźniejszość i przyszłość. Jest procesem - serią Bożych dokonań i ludzkich odpowiedzi.

Bóg od początku wiedział, że Adam i Ewa Go odrzucą. Stworzył ich jako obdarzonych wolną wolą - zdolnością wybierania między dobrem a złem. Przyjął odpowiedzialność za rozwiązanie problemu, który spowodowali. Jezus wystąpił i powiedział: *Ja doświadczę drugiej śmierci w ich imieniu*.

Bóg ustanowił przymierze ze swoim ludem i nigdy nie zmienił warunków tego przymierza. Wszystkie relacje między Bogiem i Jego ludem zostały ustanowione w ramach przymierza. Bóg ilustrował plan zbawienia przy pomocy rytuałów świątynnych, a ostatecznie objawił go przez ofiarowanie Jezusa.

Najważniejszym wkładem, jaki możemy obecnie wnieść w świat dzisiaj, jest przekazywanie innym wiedzy o tym, kim jest Jezus, czego dokonał, co czyni i co uczyni w przyszłości. On nie bierze urlopow ani nawet 15 minut przerwy. Obecnie żyjemy w czasie decydującym z punktu widzenia naszego zbawienia.

Co dla ciebie oznacza zbawienie? Co odpowiesz, kiedy ktoś zapyta cię, czy jesteś zbawiony?

1. Zapytaj uczestników lekcji: *Czy jesteście zbawieni?* Omów różne odpowiedzi i to, jak świadczą o naszym - członków Kościoła - zrozumieniu podstaw planu zbawienia i jego działaniu. Dlaczego adwentyści zmagają się z tą kwestią?

2. Ellen G. White napisała, że Bóg miłuje każdego z nas, jakby każdy z nas był jedynym człowiekiem na świecie. Czego uczy to nas o miłości Bożej? Omów, co wynika z tego faktu i dlaczego jest on źródłem nadziei?

3. W czasach Chrystusa niektórzy ludzie byli przekonani, że człowiek musi „zapracować” na Bożą przychylność. Fundamentalnym przesłaniem chrześcijaństwa jest to, że człowiek może jedynie zaufać słowu Boga. Zważywszy różnicę między tymi poglądami, dlaczego Paweł posłużył się Abrahamem jako najważniejszym przykładem wiary (Rz 4, 1-8)?

4. W czwartkowej części lekcji jest mowa o tym, że kiedy ludzie przeglądają swoje życie przed śmiercią, widzą, jak próżne i daremne były ich wysiłki w celu zarobienia na zbawienie. Jakie elementy naszego życia sprawiają, że czujemy, jakbyśmy musieli polegać na sobie bardziej niż na kimkolwiek innym? Co możemy zrobić, by żyć w taki sposób, aby nasze życie świadczyło, że to Jezus nad nim panuje? Jak twoje duchowe życie świadczy, kto panuje nad tobą?

5. „Bóg nie porzuca nas z powodu naszych grzechów. Możemy popełniać błędy i zasmucać Jego Ducha, lecz gdy pokutujemy i przychodzimy do Niego ze skruszonymi sercami, On się od nas nie odwróci. Istnieją przeszkody, które powinny zostać usunięte. Pielęgnowaliśmy złe uczucia, byliśmy dumni, samowystarczalni, niecierpliwi i narzekaliśmy. To wszystko oddziela nas od Boga. Grzechy muszą zostać wyznane, w sercu musi zostać wykonane głębokie dzieło łaski. Ci, którzy czują się słabi i zniechęceni, mogą stać się silnymi mężami Bożymi i mogą czynić dla Mistrza wspaniałe dzieło” (Ellen G. White, *Wiara i uczynki*, Warszawa 2005, s. 36-37). Jak możemy się nauczyć żyć zgodnie z tymi słowami?

6. Wszyscy czuliśmy odrzucenie i ból wskutek złamanych obietnic. Jednak *Biblia* jest pełna obietnic, na które możemy liczyć w stu procentach. Jednak to my wskutek nieposłuszeństwa zrywamy więź przymierza. Wiedząc, jaki ból sprawia zerwanie więzi, co możemy zrobić, by upewnić się, że nie traktujemy lekceważąco naszej więzi przymierza z Bogiem?

7. Jezus poświęcił się dla nas, bo zaciągnęliśmy dług, którego nie byliśmy w stanie spłacić. Dlaczego Bóg nie mógł po prostu przebaczyć nam długu? Skoro Bóg nie mógł tego zrobić, czy to znaczy, że w jakiś sposób jest On poddany Jego prawu?

8. W 1 P 1, 18-19 Piotr napisał, że krew Chrystusa „wykupiła” nas z „postępowania waszego, przez ojców wam przekazanego”. Czy pisał on ściśle o odkupieniu od przyszłej kary? A może miał także na myśli wpływ tego faktu na życie, jakie jego słuchacze prowadzili? Omów tę kwestię.

9. W Rdz 15,6 czytamy, że wiara Abrahama w Pana została mu poczytana jako sprawiedliwość. Dzisiaj większość ludzi utożsamia wiarę czy wierzenie z przyjęciem określonej listy doktryn i założeń. Czy o taką wiarę tutaj chodzi? Uzasadnij swoją odpowiedź. Jeśli nie, to jaką rolę ogrywają nasze „właściwe” wierzenia o Bogu w naszej więzi z Nim?